

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετάς, θεωρίας καὶ πράξεις, Συμεῶν πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε, καὶ φωστὴρ γενόμενος, ἀειφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπεις τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θείῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δέ, Πάτερ ὑψούμενος, ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείας ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεῶν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ δυνάμει, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν, τελεῖν ἠξίωσαι, ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα... Ἦχος β'

Γερμανοῦ

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμαστὸν ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω, τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος, τῇ δέ, Θεὸν ὀρῶν τε καὶ ὀρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν, ὃν ἰκέτευε σεβάσμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκον

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ, χαῖρε ἡ αἰτία πάντων, καλῶν Πανάμωμε, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἢ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας, χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἢ πάμφωτος, χαῖρε, ἢ ἀρὰς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν, χαῖρε, ἀγαθῶν ἢ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες, Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εἰσυσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'

Ἐπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θαυμαστὲ μέλω Συμεων σοῦ τὴν χάριν.
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)
Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη σου, θαυματουργὲ Πάτερ, Συμεὼν καὶ ἔλλαμψις, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου, ἡ εὐκλεὴς μήτηρ, καὶ σὲ εὐωδέστατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυποστάτου θεότητος.

Ὑπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτων, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον, προγόνος ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μαστοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀποτρέφεισθαι.

Μυστικωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πανόλβιε, διὰ λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννήσεως, τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἔδειξας ἡλίου φαιδρότερον.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

Ὦδὴ γ'
Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστῆς ἄριστος, ἔφυς ἐραστής τε, τοῦ θεοῦ κάλλους διάπυρος, ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγνωκῶς ὁ Δεσπότης, Συμεὼν ἠγίασε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Σοφισθεὶς ἐκ βραχείας, θαυματουργὲ ὄσιε, Πάτερ ἡλικίας, τὴν ὄντως γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, τὸν ἀκατάληπτον, αὐτοπτικῶς ἠξιώθης, κατιδεῖν Δυνάμεσι περικυκλούμενον.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς ὄσιε, Πάτερ ἐλλαμφθεὶς, θεωρίας, ξένην διάγνωσιν, ἐκτίσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐτέρως ἐχόντων, Συμεὼν, καὶ ἄπταιστον βίον διήνυσας.

Ἐμφανῶς σοὶ παρέστη, ἀποσταλεῖς, Ἄγγελος, τὸν ἀγγελικόν, θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι, ἀγαλλομένω ποδὶ δέ, τοῦ ὀφθέντος εἶπες, Πάτερ τοῖς ἴχνεσι.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη, τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα, ἢ προσβαλῶν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον Σου Σωτήρ

Ἐν πέτρᾳ ρίζωθείς, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ὠράθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στῦλος, στηρίζων ἐπιδείξεις, ἰαμάτων τὰ πέρατα, ὅθεν πίστει σου, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀναβοώντές σοι Πάτερ, Πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς.

Και τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκον
Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σὲ πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε, ῥύσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀμνάς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Μένειν ἐντός, ἡκιστα κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ, δύναμιν Χριστόν, εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους συνδιαιτώμενος, θηρσί συναναστρέφου, ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ σώματος.

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπεπόθεις, Πάτερ θεωρρῦτους πηγὰς, καὶ εὐρηκῶς, ταύτας Συμεών, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας, ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκῶς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονῶν, σὲ ὡσπερεῖ ἐπ' ὀχήματος, διεσκόπει, ὅσιν φερόμενον τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ Τέ, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθεὶς, Ἐνδοξε ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς δοθείσης, σοὶ ὡς ἐκ δυνάμεως, εἰς θεουργὸν δύναμιν φοιτᾶς, πρὸς τὴν Ἰωάννου, καλύβην τοῦ οὐρανόφρονος, μεθ' οὗ τὴν τῶν ἀγῶνων, ἀσπασίως παλαίστραν, μετερχόμενος ὄφθης ὡς ἄγγελος.

Θεοτοκίον

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμπαντα, ἐγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον διὸ σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τί με ἀπόσω

Ὁραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος, Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοὶ ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ἠτήσω, ἐαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν ἄιγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου, ὧν τῷ θείῳ μύρῳ εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράπον, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ἐψωθεὶς θεωρίαις, θείαις Παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις, τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων Πατρὶ συννοούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὦδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νεύματι θείῳ, προσεπιβάς ὑπερήρθης τῷ πνευματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφῶς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν ἑαυτοῦ ὁ δυσμενής, τὴν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε, τὴ πέτρα γὰρ τὴ ἀρραγεῖ, ἀραρότως Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τοὺς ἰδρώτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεῖς, ὁ Δεσπότης σοὶ ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς ἐγγειρίζεται, καὶ ταύτη σὲ τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεόν, ἐν γαστρὶ σου συλλήψη, οἱ θεηγόροι Προφηταὶ προήγγειλαν, Πανάμωμε, καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὀρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν στῦλον τεκτινάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι

- Θαυμαστὸν ἄκει πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος,
- Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.
- Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεῶν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μελετίου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰωάννου, Στεφάνου, Σεραπίωνος τοῦ Αἰγυπτίου, Καλλινίκου τοῦ μάγου, κομήτων καὶ Τριβούνων δώδεκα, γυναικῶν τριῶν, Μαρκιανῆς, Παλλαδίας καὶ Σωσάννης, νηπίων δύο, Κυριακοῦ καὶ Χριστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων χιλιάδων ἑνδεκα καὶ διακοσίων ὀκτώ.

Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις πάντων τούτων, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πλάτωνος τὸν εὕρισκόμενον εἰς τὰ προαύλια τὰ ὀνομαζόμενα τοῦ Δομνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου

Νεανικῷ θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου τὴν ὄχλησιν, κενῆς τε δόξης τὰς καταπτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύματι, βοῶν ἀπαύστως, Εὐλογητός, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς θεοφόρε τεθέασαι, πρὸς τοῦτο ὄρος τὸ θαυμαστόν, ἀναβῆναι σε προστάττοντα.

Οὐρανοδρόμω τῆ γνώμη, ἐπειγόμενος Πάτερ τοῦ κίονος, ἐκβὰς Προθύμως σὺ τοῦ Δεσπότη, θείοις πειθαρχήσας ἐντάλμασιν, ἔφθασας τὸ ὄρος τοῦτο, ὁ θαυμαστῶς, θαυμαστόν αὐτὸς ὀνόμασας.

Ὑψηλοτάτην κορυφὴν, ἐπουράνιον ὥσπερ Παράδεισον, εὐώδεστάτοις πεφυτευμένον, ἄνθεσι παντοίοις εὐράμενος, ὤκησας, μονὴν δὲ ταύτην θαυματουργέ, θεοχάρακτον κατέπηξας.

Θεοτοκίον

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πόλιν τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦδὴ η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Ταῖς εὐαρμόστοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισσοφαῆς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχούμενος, ὡς ἐκ μιᾶς θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, σοὶ θεοειδῶς Παμμάκαρ ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τοὺς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένους, καὶ τούτους θεραπεύων τὴ βαῖνη σου ράβδῳ, ἐδίδασκες, Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστεῖαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι, γαστρός τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσβεκῶς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἀνθρώπων ὄφθης, τροφή τὴ οὐρανίῳ, διαιτώμενος μόνη, καὶ ταύτης τὸν δοτήρα, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἔνθεον, φοιτητῶν σοὶ θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος οὗς πόθῳ δεξάμενος διδασκαλίαις ἤλειψας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν τὰς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγεις, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς, καὶ καθαρῶς βοώντων σοί, καὶ σὲ Θεομήτορα ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἁμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρεῖττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἄρτοις ὀλίγοις Συμεῶν, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρα κενοὺς σιτῶνας ἐπληρωσάς, ταῖς εὐλογίαις σου, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

Ῥήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὀσίας σου μητρὸς Παμμακάριστε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ θεουπόλεως, τὴν θεήλατον ὄργην ἀπεληλακας.

Ἴδες τὸ πέρας Συμεῶν, τῶν ἀγώνων σου λυθεις ἐκ τοῦ σώματος τὴν ὑπεράρρητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμάκαρ θέωσιν πρὸς ἡν ἐνθένδε ἀναπτάς, ἀγάλλη τῷ πνεύματι, κατοπτριζόμενος δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον

Ναὸς σὺ γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, χωρήσασα καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα, ὃν ἐκδυσώπησον Ἄγνη, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σὲ αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκαταβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον
Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις, τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τὴ σὴ μνήμη, ὦ Συμεῶν θεοφόρε, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβέυων.

Και τῆς Ἑορτῆς

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.